

Életfogytiglanra ítélték Demeter Pétert

KÉT NŐ KÖZT, A RABSÁGBA

Ez a bevezetés csak amerikai olvasóinknak fontos. Kanadában, de főleg Torontóban, nincs egyetlen ember sem, aki ne ismerné pontosan a Demeter-ügy részleteit. Társaságban, irodában, munkahelyeken egyébről sincs szó: meggyilkoltatta-e Demeter Péter, 41 éves építkezési vállalkozó feleségét, a 33 éves Christinet, vagy sem? Az ontariói Londonban tartott többhónapos tárgyalás után, a zsüri bűnös-

vascsővel szétverte a fejét, mégpedig olyan kegyetlenül, hogy agya szétfröccsenve borította a padlózatot és a falat egyaránt. Rablógyilkosságról azonban nem lehetett szó, mert sem a garázsban, sem a házban nem hiányzott semmi, és Demeterék hároméves kislánya, Andrea, békésen aludt szobájában.

A nyomozhatóságok az első napokban — legalábbis így mondták az újságok — teljes

gyar társadalom látta, hogy Demeter Péter mindenre képes és mindenre hajlandó.

A jogtalanul megszerzett pénz hatalmas karriert indított el. Néhány év alatt Demeter a város egyik legjobban kereső építkezési vállalkozójává nőtte ki magát.

A rendőrség tehát elkezdte a nyomozást Christine Demeter halála ügyében. A férj, a gyilkosság felfedezése után, szokatlan módon viselkedett, de hát megdönthetetlen alibije volt. Ő nem lehetett gyilkos, hiszen a vendégek még beszél-

gettek Christine-vel, együtt távoztak Péterrel a házból, s néhány órával később együtt tértek vissza vele a gyilkosság felfedezésére. A közbeeső idő alatt Demeter csak néhány percre volt külön vendégeitől, ami alatt két telefonbeszélgetést bonyolított le.

Néhány hónappal később, ennek ellenére vádatemelték ellene, gyilkosságra való szövegetkezés címén. A vád pontjai csak a tárgyaláson kerültek napvilágra, és az ügyész saját beismerése alapján, csupán közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésére.

kocsmába, kiment a lövésnyire, "császárkodott" a városban, aztán felpakkolt és elutazott Magyarországra.

Demeter hopton maradt, és Stark vallomása szerint, az olasz maffiához fordult segítségért, most már nem Christine, hanem Olejnyk életére törve.

Marina Hundt, egy másik modell s egy másik nő Demeter Péter életében.

te. Eper László ugyanis szökesben volt börtönéből, ahova különböző erőszakos bűncselekmények miatt került. Nem adta meg magát, inkább az életével fizetett. Zsebében egy papírdarabot találtak, amire Demeter Péter neve és címe volt felírva. Vagyis, Pomerant komoly kételyt igyekezett kelteni a zsüriben; a gyilkos lehetett Eper László is.

Az egész bűrszági tárgyalásnak volt még egy érdekessége. Hét héten keresztül, minden nap folyt a per, de az ülések nagyrészen a zsüri nem lehetett jelen. Itt ugyanis olyan vallomások hangzottak el, melyekről a bírónak kellett először eldönteni, hallhatja-e ezt a zsüri vagy sem, mendemondákról vagy komoly tárgyi bizonyítékokról van-e szó? Az egyik ilyen zárt tárgyalási napon Dinardo azt vallotta, hogy Eper Lászlót Christine Demeter fölbérelte férje, Demeter Péter meggyilkolására s ezért ugyancsak tízezer dollárt ígért neki. Epernek azonban még mellékvánsággal is voltak, mert hogy Christine nagyon megtetszett neki. A hölgy ezt az emelt tételt még szíves örömet vállalta, sőt az első együtt töltött délután vagy este után, még további "önkéntes felajánlásokra" is vállalkozott.

Ez a tanúvallomás sosem került a zsüri elé. Hiszen ezt Dinardo csak Eper eladá-sából ismerte, nem volt az ügyről közvetlen tudomása.

Eper László bűnöző, aki állítólag Christine-nél volt "a másik"

A zsüri végülis, hosszú vita után, és állítólag komoly lelki tusakodás eredményeként, bűnösnek mondta ki Demeter Pétert, aki bevonult börtönébe. Persze, az ítélet még nem jogerős, és lehet, hogy felsőfokú ítéletig óvadék ellenében szabadlábra kerül.

Azt hisszük, hogy a zsüri végső fokon megtalálta az igazságot. Demeter Péter valószínűleg tényleg szövetkezett felesége meggyilkolására és felbérelt valakit. De ha e sorok frója véletlenül zsüritag lett volna ebben a perben, legjobb meggyőződés ellenére sem mondta volna ki a bűnösséget. Hogy miért?

Mert más dolog valakit bűnösnek érezni, és megint más a bizonyítékokat megdönthetetlennek találni. A vád bizonyítékai ebben az ügyben eléggé ingatagok. Nem találta meg a gyilkos fegyvert és nem találták meg a gyilkost. Olejnyk Imre pillanatnyilag Magyarországon van letartóztatásban és folyik ellene a kiadatási eljárás. Az ő vallomása döntő lesz, akár ő a gyilkos, akár nem. De ha a magyar alvilág szakértőit kérdezi meg valakit valahol pofonnal fenyegetnek, Kacska állítólag kimegy a szobából. Bűnözők kevésbé változtatják stílusukat — mondják a szakmabeliek — mint színészek, művészek. Kacska, szerintük, nem lehet gyilkos. Persze, ki tudhatja ezt biztosan. De ha tényleg nem Kacska a gyilkos, akkor Demeter — bármi legyen is véleményünk különben a kárkárteréről — mégis fel kellett volna menteni. Ez ugyan nem lett volna az embertiségnek valami különös öröme, de a jog érvényét nagyon kacska-

A TORONTÓI MAGYAR ALVILÁG PARÁDÉJA

A tárgyalás első napjai meglehetősen unottan indultak. Sorban álltak elő a tanúk, akik hosszas és érdektelen tanúvallomásokban bizonygatták, hogy Demeter Christinet meggyilkolták. Mi szükség van ehhez ennyi tanúra? — kérdezték az emberek, — hiszen ez köztudott tény; ha csak ennyit tud a vádhatóság összeszedni, úgy Demeter bizonyos fölmentik.

tariói börtönök befogadóképessége.

De aztán az ügyészség egyre jobban belelendült, s a bizonyítékok hálózata szépen kikerekedett. A védők addigi teljes biztonságát két tanú ingatta meg. Az egyik egy Stark Ferenc nevű volt francia idegenlégiós, állítólagos építőmester, aki Demeterrel üzletelt. Ő elmondta, hogy Demeter Péter már évek óta kér-

Demeter Péter terve majdnem sikerült, de a zsüri másként határozott

A levegő akkor kezdte forrosodni, amikor a vád kezdte felsorakoztatni a lelki motívumokat, amik valószínűsíthetik azt, miért gyilkoltatta meg Demeter Péter a feleségét. Kiderült ugyanis, hogy a házasságuk rossz volt, örökök marakodtak, és a válás gondolata is sokszor fölmerült. Továbbá a házasságuk egymillió egyszázötven dollár-ra biztosították kölcsönösen egymás életét. És végül, Demeter Péternek szeretője volt, egy 29 éves osztrák modell, Marina Hundt. Vele Demeternek már hosszú évek óta kapcsolata volt, s miután ez a kapcsolat két évvel ezelőtt viszonyba torkollott, mint élete nagy ideálját, mindenképpen feleségül akarta venni.

Ezek ugyan lelki motívumot képeztek, de semmiképpen sem szolgálhattak volna megnyugtató bizonyítékokat a bűnösség kimondására. Veszedelemes precedens lenne ugyanis gyilkossággal vádolni bárkit azért, mert rossz a házassága, szeretője van vagy szállítást kötött felesége életére. Ehhez kevés lenne az on-

te őt, hozzá össze valakivel, aki 10.000 dollár ellenében hajlandó meggyilkolni feleségét. A kétes erkölcsiség Stark be is mutatott neki egy, a torontói al- és félvilágban jólismert figurát, Olejnyk Imrét — művészneven Kacsát —, hogy az majd elvégzi a munkát. Tanúk jelentkeztek, akik látták együtt Demeter és Kacsát, sőt Stark még arról is tudott, hogy egy gyilkossági kísérlet — legalábbis Demeter részéről — megtörtént.

Állítólag egyik házába tervrajzokkal elküldte feleségét, hogy ott találkozzék Olejnyk Imrével. Azt hazudta az aszszonynak, hogy olyan bizalmas ügyről van szó, amit senki másra bízni nem mer, ezért kell neki mennie. A tervrajzok közé állították tízezer dollár volt csomagolva. Ez lett volna a vérdíj, amit Kacska azért kap, hogy a második emeleti lépcsőfordulóról ledobja az aszszonnyat. Christine azonban sértetlenül tért haza. Mi történt? A ravasz Kacska elkérte a göngyöveget, de amilyen "tisztességtelen" volt, nem szállította a munkát, a gyilkosságot. Ehelyett elment a

A továbbiakban kiderült, (ha ugyan kiderült), hogy Olejnyk Imre — talán valamilyen maffia-nyomás következtében — visszatért Budapestre, és a gyilkosság előtti napokban, 1973 július 16-17-én, Torontóban látták. Július 19-én azonban ismét visszautazott Magyarországra.

Stark Ferenc vallomása után két nappal, Demeter egy másik — mégpedig legszorosabb barátja — állt tanúként a bíróság elé. Bár, hogy ki kinek a barátja, azt ebben az ügyben nagyon nehéz eldönteni. Szilágyi Csaba, a tanú, ugyanis barátja volt a férjnek és barátja volt a feleségnek is, bár a barátság fokát a feleség-nél nem volt könnyű pontosan meghatározni. Szilágyi Csaba nemcsak a többéves gyilkossági tervekről beszélt — amelynek ő maga is részese volt; ő terjesztette elő az első megtámadhatatlan bizonyítékokat. Néhány órával a gyilkosság után ugyanis, a rendőrség nyomására, Szilágyi beleegyezett abba, hogy testére kis mikrofont szereljenek, amelynek segítségével a rendőrség párszáz méterrel ar- rébb lehallgathatta a közte és Demeter Péter közt lefolyó magyarnyelvű beszélgetéseket. A döntő hangsúly a temetést megelőző órákban, a halottasház előtt sétálva készült. A "gyilkosság" szó soha el nem hangzott. De szinte teljesértékű beismerésként kellett fogadni Demeter egy mondatát, amit Szilágyihoz intézett: "Te vagy az egyetlen ember, aki engem bírónak juttathat".

Igen ám, csak hogy a kereszt-kérdések során úgy tűnt, hogy az ügyes védőügyvéd, Dr. Pomerant, rombadönti Szilágyi Csaba szavahihetőségét.

"Mit tett maga, amikor megtudta, hogy gyilkosság készül?" — kérdezte. Szilágyi hízmezett-hámozott, végül kinyögte, hogy semmit. Sőt, tulajdonképpen még segített is mert barátomként aki-

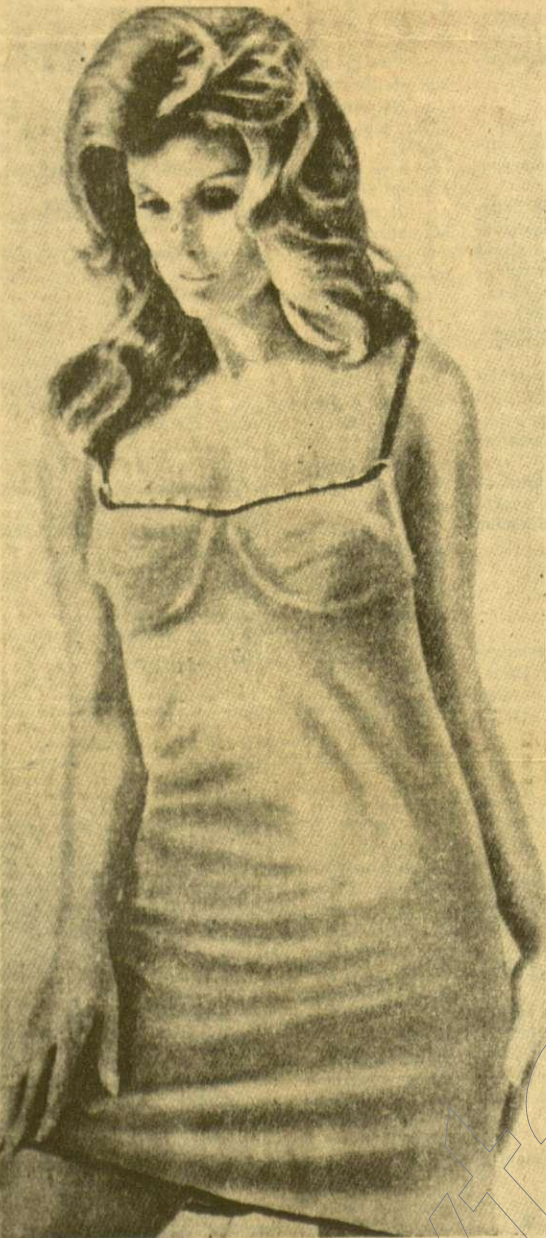
nek a kérdéses napon együtt kellett volna lennie Christine-vel, eltiltotta az aznaplátozástól. Ilyen erkölcsien ember tanúvallomása nem sokat nyom a latba — vélte a védő.

Különbö is, a Szilágyi és Demeter közti párbeszéd magyar nyelven folyt, s annak anyagát hangszalagról Szilágyi fordította vissza, meglehetősen bizonytalan angol-sággal.

Miután a vád felsorakoztatta tanúit, az általános hiedelem az volt, hogy Demeter elfélik. Igazságos is lesz az ítélet — mondták a társasági beszélgetések folyamán. "Sőt, talak ez a Demeter, és az, hogy a tanúk kétes értékűek, legfeljebb azt bizonyítja, hogy minden folt a maga zsákját leli meg".

A következő napokban azonban a Perry Mason-i magasságokban működő Pomerant védőügyvéd alaposan megforgatta a per állását. Ő, döntő tanúját a börtönből állította elő, ahol az éppen gyűjtogatásért hét és fél éves büntetését töltötte. Dinardo néven, profi boxolóként működött Torontóban, de az olaszhangzású név nemcsak magyar múltat takar. 56-ban menekült, és érthetetlen módon, a kanadai lapok szabadságharcosnak nevezték, talán azért, mert előadta: a forradalom idején a börtönből menekült ki és úgy került Kanadába. Bűnöző ide, bűnöző oda, vallomásának erkölcsi értéke semmiesetre sem lehetett kisebb, mint Szilágyié vagy Starké.

Ő a következőket adta elő: 1973 július 18-ának, tehát a gyilkosság napjának éjszakáján, torontói lakásán megjelent egy Eper László nevű ismert kanadai bűnöző. Ruhája csupa vér volt. Nőla öltöztetett át, és a véres csomagot ő, Dinardo semmisítette meg később. Ezt az Eper Lászlót egy hónappal az itt vázolt események után, a torontói rendőrség utcai felügyeletében meglá-

Gyilkosság áldozata lett a szép Christine Demeter — de lehet, hogy csak megelőzte őt a férje.

nek mondta ki Demeter Pétert és életfogytiglani fegyházra ítélt. Ebben a pillanatban tehát, fenntartások nélkül, a riporternek is el kell fogadnia Demeter bűnösségét.

Kanadai lapok az évtized bűnperének minősítik ezt az esetet. Teljes joggal, hiszen a Christine Demeter életét elrabolt összeesküvés majdnem kimerít a "tökéletes bűncselekmény" esetét. Tökéletes bűncselekménynek nevezik jogászai szakköznyelven azt, ahol a szakképzett, hivatásos bűnöző semmilyen áru-nyomot nem hagy maga után, semmilyen bizonyíték nem áll a nyomozó és a vádló szérének rendelkezésére. A londoni tárgyalás olyan izgalmas és fordulatos volt, hogy mellette elbújhat az éveken keresztül televízió-sorozatban adott Perry Mason minden bűnügyi története.

Múlt év július 18-án Demeter Péter és felesége lakásán, Toronto egyik előkelő külvárosában, vendégek voltak. Délután folyamán a látogatók egy csoportja a házigazdával, Péterrel együtt, kikerekedett és beutazott Torontóba, a Yorkdale bevásárlóközpontba. Mire visszaérkeztek, Christinet vérbefagyva, holtan találták a garázs kövén. Valaki — ismeretlen tettes —

Demeter Péter

Sikkasztó és
feleséggillós

LONDON, ONT.
CANADA

1973

1 db kivágat